

... heeft een lui prinsessenbestaan
... s bij haar prins.
... avontuur in haar leven.
... en bezoekje te brengen aan
... yree, de lieve fee.
... el raad om het leven van
... e spannend te maken ...



X
van
herkomst
09115

Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Dit FSC-label biedt u de garantie dat het gebruikte hout en papier enkel afkomstig zijn uit goed beheerde bossen.

5
61 080 8
7/255
0 457

udia Verhelst

e uitgever

weg 3, 8000 Brugge

225

Keure, Brugge



9 789086 610808

AVI-niveau 7

Thema 11 Veranderlijk als het weer

Sneeuwwit



Moniek Vermeulen

Ik oefen.

Miss

kristal

fantastisch

spekdieet

Chinees

compleet

discotheek

'k vind

'k ben

't zal

Sneeuwwit roodkapje

Sneeuwwit duimpje

Sneeuwwit grietje

Sneeuwwit doornroosje

Sneeuwwit geitje

Sneeuwwit stiefmoeder

prinsen landje

prinsessen leven

prinsessen bestaan

mensen vlees

levens gevaar

middag dutje

water skiën

peper koeken

Sneeuwwitroodkapje

Sneeuwwitduimpje

Sneeuwwitgrietje

Sneeuwwitdoornroosje

Sneeuwwitgeitje

Sneeuwwitstiefmoeder

prinsenlandje

prinsessenleven

prinsessenbestaan

mensenvlees

levensgevaar

middagdutje

waterskiën

peperkoeken

tatoeëren

poepsjiek

jus

charmant

chef-kok



blz.

- 2 'Jullie gaan niet mee', zegt ze **kordaat**.
'Jullie gaan niet mee', zegt ze **vastbesloten**.
- 2 Nu reageer je een beetje **getikt**.
Nu reageer je een beetje **gek**.
- 2 Je jurk raakt **besmeurd**.
Je jurk wordt **vuil**.
- 3 Het prinsesje kijkt een beetje **bedrukt**.
Het prinsesje kijkt wat **bedroefd**.
- 4 Sneeuwwitje geeft haar **prompt** een zoen.
Sneeuwwitje geeft haar **onmiddellijk** een zoen.
- 5 Ze vindt het hele gedoe een beetje **bizar**.
Ze vindt het hele gedoe een beetje **vreemd**.
- 5 Maar dan is ze heel **verrukt**.
Maar dan voelt ze zich heel **blij**.
- 6 Dat lijkt haar **niet pluis**.
Dat lijkt haar **niet in orde**.
- 8 Na een tijdje raakt ze een beetje **gestrest**.
Na een tijdje raakt ze een beetje **nervus**.
- 8 **Waterskiën** is zoals het woord letterlijk zegt: skiën op water. Op skilatten glijd je over het water, terwijl je voortgetrokken wordt door een motorbootje.
- 8 Van de **danige** schrik voelt ze zich nu doodziek.
Van de **grote** schrik voelt ze zich nu doodziek.
- 9 Daar kan niets anders **aan tippen**.
Niets anders is zo goed (in het verhaal: lekker).
- 11 Dat was **te minnetjes** voor een meisje als zij.
Dat was **niet goed genoeg** voor een meisje als zij.
- 13 Ik **zit in het nauw**.
Ik **zit in de problemen**.
- 14 Het meisje **pijnt haar verstand**.
Het meisje **denkt heel diep na**.
Zo diep dat haar hersenen er bijna pijn van doen.
- 18 Er komt een lach op het gezicht van de **vreter**.
Er komt een lach op het gezicht van de **veelvraat**.
Dit is iemand die heel veel eet.



Sneeuwwit



'Ik ben het beu!' Sneeuwwitje stamp met haar voet.
'Ik vind dat het vanaf nu anders moet.
Als vrouw van een prins heb ik maar een saai leven.
Ik wil wel eens iets anders beleven.
Nu moet ik steeds heel netjes zijn, elke dag,

maar ik doe ook graag eens iets dat niet mag.
Ook ik heb soms zin om mijn tong uit te steken
en om af en toe te dansen in discotheken.
Ik wil een spin op mijn arm laten tatoeëren
en vuile vlekken maken op al mijn kleren.
Nu voel ik me helemaal niet vrij:
iedereen is té bezorgd om mij.
Het moet veranderen! Ik ga naar de fee.
Zij heet niet voor niets Miss Weltevree!

Sneeuwwitje doet haar poepsjieke jas aan.
Meteen komen zeven dwergen bij haar staan.
'Nee,' zegt ze kordaat 📖, 'jullie gaan niet mee.
Deze keer ga ik alleen op bezoek bij de fee.'
'Maar Sneeuwwitje toch', jammeren de dwergen
verschrikt.
'Nu reageer je een beetje getikt 📖.
Een prinses mag niet alleen in het grote bos.
Er lopen te veel boze mensen los.
En je laarzen worden vuil en je jas raakt besmeurd 📖!
Misschien word je wel door een wild dier verscheurd.'
Maar Sneeuwwitje houdt vol: niemand mag mee!
'Ik ga in mijn eentje bij de fee op de thee!'



Miss Weltevree woont in een heel mooi huis.
De lichten branden, dus zij is thuis.
Er is nergens een bel. Sneeuwwitje klopt aan.
Niet lang daarna wordt de deur opengedaan.
'Hé, wie we daar hebben', zegt de fee heel blij.
'Wat leuk dat je nog eens op bezoek komt bij mij.'
'Dag Fee', zegt het prinsesje een beetje bedrukt 📖.
'Ik heb je hulp nodig. Ik hoop dat het lukt.'
De fee knikt onmiddellijk heel liefdevol.
Ze zag het probleem al, in haar kristallen bol.



‘Kom binnen’, zegt Miss Weltevree.

‘Drink een kop thee.

En vertel het me maar: waar zit je nu mee?’

‘Ik wil veranderen’, zegt Sneeuwwitje beslist.

‘Door het prinsessenleven heb ik heel wat gemist.

Ik wil een beetje avontuur in mijn leven.

Miss Weltevree, kun jij me dat geven?’

De goede fee knikt: ‘Dat kan ik wel doen.’

En Sneeuwwitje geeft haar prompt  een zoen.

‘Je kunt worden wie je wilt’, zegt de lieve fee.

‘Ik geef je daarvoor een toverspreuk mee:

Flieder, flodder, fladder, fijn!

Ik wil iemand anders zijn.

Wanneer je het wilt, zeg je de zin.

Denk aan wie je wilt zijn, en je verandert erin.’

Sneeuwwitje rent door het grote bos.

Haar haren wapperen helemaal los.

Ze springt in de plassen en maakt zich vuil.

Ze valt zich voor het eerst in haar leven een buil.

‘Hoi, hoi,’ roept het meisje, ‘dit is keileuk!

Maar nu is het tijd voor de grote spreuk!’

‘Flieder, flodder, fladder, fijn!’

Ik wil iemand anders zijn.’

En meteen staat er geen Sneeuwwitje meer

aan de kant,

maar een meisje met een rood kapje en

een grote mand.

Heel even is het meisje wat in de war

en vindt ze het hele gedoe een beetje bizar .

Maar dan roept ze luid en heel verrukt .

‘Joepiee! Het is me echt gelukt!’

Sneeuwwitroodkapje huppelt blij in het rond.
 Van plezier tuimelt ze over de grond.
 En na een tijdje zucht ze doodmoe:
 'Nu moet ik echt wel naar grootmoeder toe.'
 Ze klopt op de deur van oma haar huis.
 Ze hoort niets. Dat lijkt haar niet pluis 📖!
 Ze gaat het huis binnen,
 maar blijft plots verschrikt staan.
 Haar hartje begint ongewoon snel te slaan.
 Wie ligt daar in bed? Ziet ze dat goed?



Een beest met een verschrikkelijke snoet!
 'Hoi', zegt de wolf, met kwijl aan zijn muil.
 Bwèèèk, denkt Sneeuwwitroodkapje, wat is dat vuil!
 De muil komt dichterbij en dichterbij haar ...
 'Oeps,' fluistert het meisje, 'dat wordt me te naar!'

'Flieder, flodder, fladder, fijn!

Ik wil iemand anders zijn.'

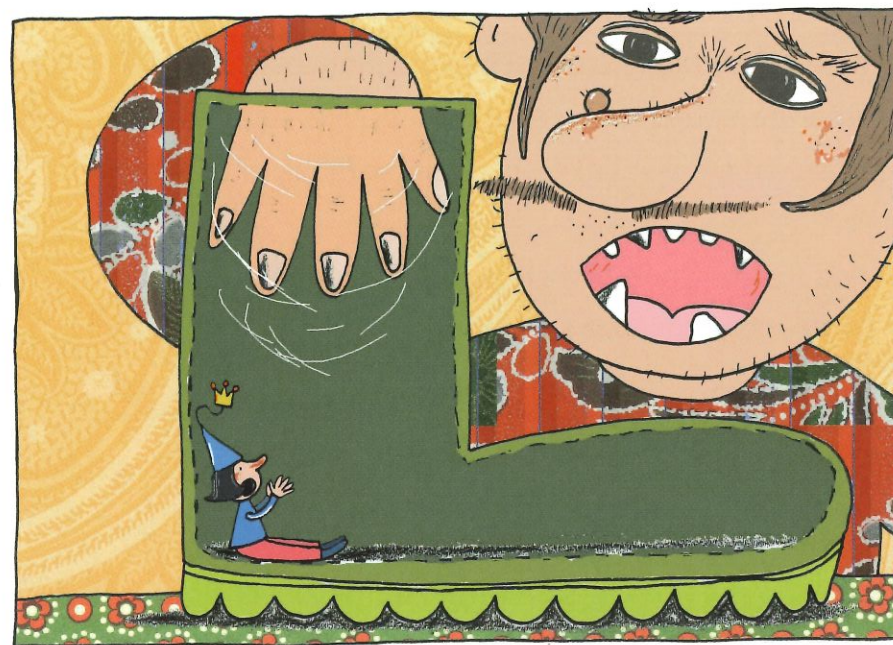
Het meisje voelt nog de vieze adem in haar gezicht,
 maar de wolf heeft gelukkig geen schade aangericht.
 Net op tijd is Sneeuwwitroodkapje verdwenen
 en is ze ergens anders verschenen.
 Niet als een prinses en niet als een doodgewoon kind,
 maar heus ...
 wél als Klein Duimpje in de laars van de reus!

Sneeuwwitduimpje vindt het maar eng in de laars.
 En het ruikt er ook naar iets heel naars.
 Daarom neemt ze meteen een besluit:
 ik blijf hier niet langer. Ik kruip er nu uit!
 Maar al vlug verschijnt op haar voorhoofd
 een dikke rimpel,
 want uit de laars geraken, blijkt niet zo simpel!

Sneeuwwitduimpje doet haar uiterste best,
maar na een tijdje raakt ze een beetje gestrest 📖.
'Ach,' jammert ze, 'had ik maar wat meer
aan sport gedaan,
dan zou het nu wat makkelijker gaan.'
Maar een prinses die jocht en zwemt en waterskiet 📖
dat willen ze in haar prinsenlandje niet.
Met al haar krachten probeert ze het nog een keer.
Tevergeefs: ze valt weer op de bodem van
de reuzenlaars neer.

En plots wordt het donker.
Sneeuwwitduimpje raakt in paniek.
Van de danige 📖 schrik voelt ze zich nu doodziek.

De hand van de reus komt de laars binnen.
Sneeuwwitduimpje weet niet wat te beginnen.
'Ik ruik mensenvlees!', buldert de reus.
'De geur komt uit mijn schoen,
ik voel het in mijn neus!'
O jee, denkt het kleine meisje,
nu verkeer ik in levensgevaar!
Die reus peuzelt me vast op met huid en haar.



De enorme hand komt dichterbij haar hoofd,
maar Sneeuwwitduimpje doet niets.
Ze lijkt wel verdoofd!
Mmm, denkt de reus en hij wrijft met zijn tong
langs zijn lippen.
Mensenvlees, daar kan niets anders aan tippen 📖.
Hij droomt al van een heerlijk menu
met kaakjes en billetjes en een beetje jus.
Kortom: een fantastische smulpartij!

Maar plots komt Sneeuwitduimpje weer bij.
Door de spreuk kan ze nog net op tijd verdwijnen.
Waar en als wie zal ze nu weer verschijnen?

Yes, denkt Sneeuwitje, ik ben waar ik wou zijn:

in het peperkoeken huisje, dat is dol-fijn!

Maar hé, wat is dat, dat is niet zo mooi:

ik zit potjandorie vast in een kooi!

De heks gniffelt stilletjes wanneer ze
Sneeuwitgrietje ziet.

Ze vindt haar gevangene een fantastische griet.

Een beetje dunnetjes, dat wel,

maar met een spekdieet verandert dat snel!

'Zeg, hier klopt iets niet!', roept Sneeuwitgrietje
heel luid.

'Hans zat in de kooi en Griet mocht eruit.'

'Ha, dat was vroeger zo', antwoordt de heks
met een snauw.

'Maar Hans werd niet vet, dus probeer ik het met jou!'

Sneeuwitgrietje schrikt. Ze bibbert en beeft.

Ze hoopt dat ze ook dit avontuur overleeft.

Ze gaat op de grond zitten en wacht af.



Uiteindelijk vindt ze de situatie toch wel wat maf.

Daar komt de heks aan. Ze opent het hek
en ze plaatst naast Sneeuwitgrietje een pan
vol met spek.

'Komaan,' tiert ze tegen haar gevangene op de grond,
'prop dat allemaal maar in je mond!'

Sneeuwitgrietje kijkt raar: in haar vroegere leven
hebben de dwergen haar nooit spek gegeven.

Dat was te minnetjes 📖 voor een meisje als zij.

Een prinsesje kreeg oesters en kreeft erbij.

Sneeuwwitgrietje smijt het spek in een hoek.
Een beetje later komt de heks weer bij haar op
bezoek.
Ze kijkt naar het meisje en droomt voor zich uit:
ze is nog wel dun, maar wat maakt het uit?
Ik kan niet meer wachten, ik heb te veel zin.
Dadelijk gaat zij de kookpot in!
'Mijn schatje, mijn schatje!', roept ze blij.
'Jij wordt vanavond de hoofdschotel voor mij!'



Ze stapt uit de kooi en met veel geschater
vult ze een enorme soeppot met water.
Ai, denkt Sneeuwwitgrietje, het wordt me te heet.
Ik hou niet van de plannen die de heks smeedt.
Ik kan veel verdragen, ik ben geen zacht ei,
maar een soeppvlees-prinses da's niets voor mij!

'Kom mijn lief kindje, kom uit het hok',
klinkt plots de stem van de gemene chef-kok.
'De groenten staan klaar, het water is heet,
over een uurtje is mijn maaltijd gereed.'
Ach zo, denkt Sneeuwwitgrietje,
het is het moment.
Ik ben het ondertussen wel al gewend.
Ik moet nu verdwijnen, want ik zit in het nauw ,
en ik hou mijn biljetjes toch liever rauw.
Vlug zegt ze de spreuk. Ze kent die nog goed.
En alles verloopt weer zoals het moet.
De heks ziet haar eten voor haar neus verdwijnen.
Ze wordt bijna gek. Ze krijgt helse pijnen.
Ze vloekt en ze tiert, ze slaat helemaal lam.
Het wordt vandaag dus een droge boterham!

Een ogenblik later staat onze prinses in een toren.
 Ze kan heel duidelijk een raar geluid horen.
 Ze gaat kijken. Wat mag dat toch zijn?
 Ze ziet een oud vrouwtje, krom en klein.
 Naast het vrouwtje staat een groot wiel. Dat is raar.
 Het meisje gaat binnen, maar ze vindt het toch naar.
 Het vrouwtje lacht lief naar Sneeuwwitdoornroosje.
 'Kom,' zegt ze, 'blijf maar bij mij voor een poosje.'
 Het meisje pijnigt haar verstand 📖:
 wat is er toch met dat wiel aan de hand?
 Plots weet Sneeuwwitdoornroosje het weer:
 het echte Doornroosje prikte zich en sliep een eeuw
 of meer.
 Oei, denkt ze, dat mag mij niet overkomen.
 Want dan kan ik enkel nog maar dromen.

Het vrouwtje staat op en zegt: 'Ik ben moe.'
 Ze komt met het wiel naar Sneeuwwitdoornroosje toe.
 Ze kijkt lief en vraagt: 'Wil jij voor me spinnen?
 Dan kan ik aan mijn middagdutje beginnen.'
 Ah zo, denkt het meisje, ik ben de volgende
 in de reeks.
 Ze wil ook mij doen slapen, die ellendige feeks!



Maar 't zal haar niet lukken, ik ga ervandoor.
 Met alle Chinezen, maar niet met mij, hoor!
 En met een flits is ze uit de toren weg.
 Dat is voor die boze fee toch wel pech!
 Haar slachtoffer verdwenen! Ineens foetsie!
 Kan dat zomaar? Of is dat magie?
 Sneeuwwitje is ondertussen veilig geland
 in een grote klok, aan een wand.
 Hemeltjelief, ze is nu geen meid,
 maar een hele lieve kleine geit.

Sneeuwwitgeitje kijkt door het glas van de klok.
 Ze wil roepen, want ... oh, wat een schok:
 er loopt een wolf in de kamer. Hij lijkt erg boos.
 Sneeuwwitgeitje voelt zich plots hulpeloos.
 De wolf ruikt en snuift en brult: 'Hier zit nog een dier!
 Tot ik het gevonden heb, blijf ik hier!'
 Sneeuwwitgeitje houdt zich goed schuil,
 want ze belandt liever niet in de wolf zijn muil.

Sneeuwwitgeitje weet niet hoelang ze al
 in de klok verblijft.
 Haar spieren zijn ondertussen helemaal verstijfd.
 De dikke hongerige wolf loopt nog steeds te snuffelen.
 Ach, denkt Sneeuwwitgeitje, kon mijn prins mij nu
 maar knuffelen.
 Misschien wordt het stilletjesaan tijd om naar huis
 te gaan.
 Ik begin toch weer te verlangen naar mijn
 prinsessenbestaan.
 Ondertussen begint de wolf vervaarlijk te grommen.
 Het lijkt of Sneeuwwitgeitje hem steeds dichterbij
 hoort brommen.
 En ja hoor, daar verschijnt plots de kop van het beest.



Sneeuwwitgeitje is er bijna geweest!
 De muil gaat wijd open. Wat een gebit!
 Maar de wolf vergeet dat er een deur in de klok zit.
 Hij knapt en bijt ... recht in het glas.
 Er vloeit veel bloed, een hele plas.

Nu is de wolf compleet over zijn toeren.
 Sneeuwwitgeitje durft zich niet te verroeren.
 Ze hoort het dier kermen. 't Is akelig om te horen.
 Het geitje stopt vlug haar vingers in haar oren.



Maar de wolf, dat ellendige stuk venijn,
geeft niet op, ook al heeft hij veel pijn.
Hij wil de geit tussen zijn tanden kraken
en er verder moes van maken.
Het beest begint onhandig te sluipen
en onderneemt een nieuwe poging
om in de klok te kruipen.
Met de deur open gaat dat natuurlijk veel beter.
Onmiddellijk komt er een lach op de muil
van de vreter 📖.

'k Ben er bijna, denkt de wolf opgelucht.
En uit de klok klinkt een angstige zucht.

Sneeuwwitgetje moet er nu echt vandoor,
want ze voelt de wolvenadem reeds aan haar oor.
't Is weer zover', zucht ze een beetje verveeld.
'Maar ik denk dat ik bijna genoeg heb gespeeld.
Van die avonturen word ik toch wel wat moe.
Ik wil graag weer naar mijn prinsje toe.
Ik heb nog een wens, die wil ik nog doen.
En dan word ik weer het prinsesje van toen.'

Sneeuwwitje bevindt zich nu in het paleis van haar pa.
Niet als de prinses, maar wel als haar stiefma.
Ze kijkt om zich heen.
Oh, wat een pracht.
Hier heeft ze dus haar jeugd doorgebracht.
Met de allerliefste vader van het hele heelal,
maar met een kreng van een stiefmoeder,
een echte kwal!
Gelukkig heeft papa ondertussen,
zonder iets te vrezen,
dat gemene mens met pak en zak de deur gewezen.



Sneeuwitstiefmoeder stopt voor de spiegel
in de gang.

Ze bekijkt zichzelf, ontzettend lang.

Ze krijgt de woorden bijna niet uit haar mond,
die haar stiefma altijd zei toen zij voor de spiegel
stond.

'Spiegeltje, spiegeltje, aan de wand,
wie is de mooiste van het land?'

En ogenblikkelijk antwoordt de spiegel, heel charmant:
'Jij, prinses, jij bent de mooiste van het hele land!'

'Flieder, flodder, fladder, fijn!

Ik wil iemand anders zijn.'

Aan de rand van het bos staat een prinsesje,
helemaal alleen.

Ze kijkt wat verward om zich heen.

Ze twijfelt een beetje. Waar moet ze naartoe?

Ze voelt zich ineens ontzettend moe.

Ze luistert eens goed. Ze hoort daar geluid.

Dan weet ze het weer: het is die kant uit!

Het prinsesje stapt door, ze wil vlug thuis geraken.

Ze hoopt dat ze haar jas niet vuil zal maken.

Sneeuwwitje is blij dat ze er weer
als Sneeuwwitje uit ziet.

Nog meer veranderen, hoeft voor haar niet.

Daar ziet ze haar huis.

Er staan dwergen op de uitkijk.

'Daar is de prinses! ', hoort ze uit zeven monden
tegelijk.

De dwergen roepen en juichen en tieren.

Ze willen meteen een groot feest gaan vieren.

De prins zoent zijn vrouwtje heel innig en lang.



Hij fluistert: 'Ik was toch wel een beetje bang.
Ik wil je niet kwijt, ik zie je heel graag.
Blijf je altijd bij mij, vanaf vandaag?'
'Ach mijn schatteke, mijn lieveke, mijn kleine spruit,
misschien trek ik er ooit nog eens op uit.
Maar ik kom steeds terug, dat is beloofd!
Ik hoop dat je me echt gelooft.
Ik heb me geamuseerd, 't was heel fijn,
maar 'k vind het voorlopig toch beter om weer
Sneeuwwitje te zijn!'